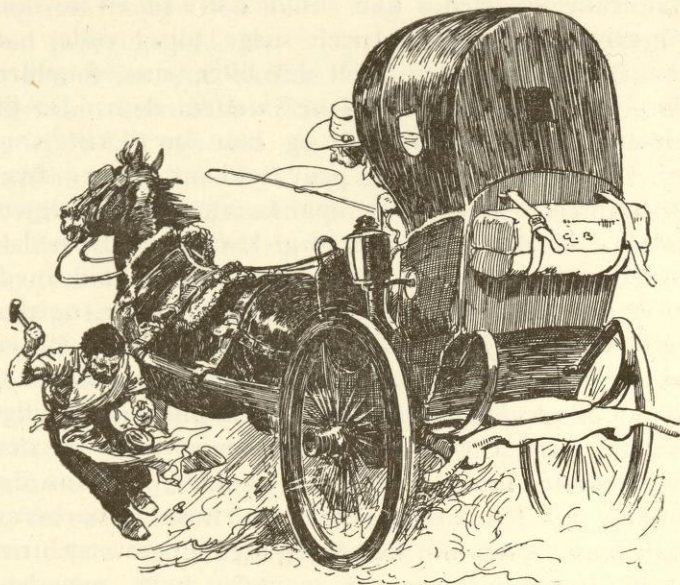


12. De tre brødre.

En mand hadde tre sønner og for resten ingen ting uten et hus, han bodde i. Nu vilde gjerne alle tre ha huset efter hans død, men faren holdt like saa meget av den ene søn som av den anden, og han visste ikke, hvorledes han skulde bære sig ad for ikke at gjøre nogen av dem uret; sælge huset vilde han ikke, fordi han hadde arvet det efter sine forældre, ellers hadde han delt pengene imellem dem. Da fik han endelig et godt indfald og han sa til sine sønner: »Dra ut i verden og prøv lykken og lær hver et haandverk; naar dere saa kommer hjem igjen, skal den av dere faa huset som kan gjøre det bedste mesterstykke.« Dette var sønnerne vel fornøid med; den første vilde bli smed, den anden barber, og den tredje vilde bli fegtemester. Derpaa bestemte de en viss tid, da de skulde møtes hjemme igjen, og saa drog de ut. Nu traf det sig ogsaa slik at alle blev dygtige mestere, som rigtig kunde sit haandverk; smeden maatte beslaa kongens hester og tænkte: »Nu kan det da ikke slaa feil, at du maa faa huset;« barberen rakte bare fornemme herrer og mente ogsaa, at huset var hans; fegtemesteren fik mangt et hugg, men han bet tænderne sammen og fandt sig i det, for han tænkte: »Er du ræd for et hugg, faar du aldrig i livet huset.« Da nu den bestemte tid var kommet, saledes de hjemme; men de visste ikke hvorledes de skulde finde en god leilighet til at vise sin kunst, og sat nu sammen og raadslog derom. Mens de sat slik kom der paa en gang en hare løpende over marken. »Ei, ei,« sa barberen, »den kommer til rette

tid,« han tok skaalen og saapen, fik den til at skumme til haren kom i nærheten, og saa saapet han haren ind i fuldt løp og rakte den ogsaa i fuldt løp, saa den fik en liten smuk knebelsbart og han skar den ikke det allermindste og gjorde den for resten ikke skade paa noget haar. »Godt gjort,« sa faren, »hvis



de andre ikke gjør det bedre, saa er huset dit.« Det varte ikke længe, saa kom der en herre kjørende i en vogn i fuldt firsprang. »Nu skal du se far, hvad jeg kan,« sa smeden, sprang efter vognen, rev skoene av den ene hest og la fire nye sko under, mens det gik i fuldt sprang.

»Du er pokker til kar,« sa faren, »og du gjør dine saker likesaa godt som din bror; jeg vet ikke,

hvem jeg skal gi huset til.« Da sa den tredje: Far, la ogsaa mig gjøre en prøve,« og da det begyndte at regne, trak han ut sin kaarde og svang den i krydhugg over hodet, saa der ikke faldt en eneste draape paa ham, og da regnen blev sterkere, og tilsidst saa sterk som om man øste vand ned fra himmelen i spand, svang han kaarden bestandig hurtigere og var saa tør som om han sat i kakkelovnskroken. Da faren saa dette, blev han forbauset og sa: »Du har gjort det bedste mesterstykke, huset er dit.«

Begge de andre brødre var tilfreds dermed, slik som de hadde lovt, og da de holdt saa meget av hverandre, blev de alle tre i huset, drev hver sit haandverk, og da de var saa godt utlært og forstod sine ting, tjente de mange penger. Slik levde de fornøid til sin alderdom, og da den ene blev syk og snart døde, sørget de to andre derover, saa de ogsaa blev syke og snart døde, og fordi de hadde været saa bra og holdt saa meget av hverandre, blev de alle tre lagt i en grav.

13. Djævelen og hans oldemor.

I en stor krig gav kongen sine soldater saa liten lønning at de ikke kunde leve derav; da slog tre av dem sig sammen og vilde ut at reise. En av dem sa til de andre: »Men hvis de faar fat paa os, henger de os op i galgen, hvorledes skal vi undgaa det?« Den anden sa: »Der staar en stor rugaker, den vil vi